Lietas arhīva Nr. CA-0217-18/2
ECLI:LV:RAT:2018:0228.C30446914.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2018.gada 28.februārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Skaidrīte Buivide,
tiesneses Lidija Pliča, Dzintra Zvaigznekalna-Žagare,
ar tiesas sēžu sekretāru Edgaru Rozentālu,

piedaloties prasītājas SIA "Latvijas Namsaimnieks" pilnvarotajai pārstāvei /pers. E/ un atbildētājas /pers. F/ pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei Kristīnei Korņevai,

atklātā tiesas sēdē Brīvības bulvārī 34, Rīgā izskatīja civillietu SIA "Latvijas Namsaimnieks" prasībā pret /pers. F/ par parāda piedziņu un /pers. F/ pretprasībā pret SIA "Latvijas Namsaimnieks" par rīcības atzīšanu par nepamatotu un nokavējuma procentu atzīšanu par spēkā neesošiem sakarā ar SIA "Latvijas Namsaimnieks" un /pers. F/ apelācijas sūdzībām par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 27.februāra spriedumu.

Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies tiesneses S.Buivides ziņojumu,

konstatēja:

SIA "Latvijas Namsaimnieks' (pirms nosaukuma maiņas "Latio Namsaimnieks") (turpmāk – prasītāja) 2014.gada 27.maijā, ar precizējumiem 2015.gada 30.janvārī, 2015.gada 14.maijā, 2015.gada 22.novembrī, 2016.gada 19.februārī, 2016.gada 8.augustā, 2016.gada 19.decembrī cēlusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. F/ (turpmāk – atbildētāja) par parāda piedziņu, kur, pamatojoties uz Civillikuma 1759.panta pirmo daļu, 1760., 1765.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu, 13.panta pirmo un otro daļu, 16.panta trešo daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.panta pirmo daļu, 9., 10.panta otro un trešo daļu, galīgajā redakcijā lūgts:

1) piedzīt no atbildētājas dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, saņemto pakalpojumu izdevumus, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma /adrese/ lietošanu laika periodā no 2013.gada 1.aprīļa līdz 2015.gada 31.oktobrim un no 2015.gada 1.decembra līdz 2016.gada 30.jūnijam 1067,85 EUR, parādu pakalpojumu sniedzējiem SIA "Rīgas Ūdens", AS "Rīgas siltums", iepriekšējā apsaimniekotāja laikā 1225,16 EUR, nokavējuma procentus par laiku no 2013.gada 1.jūnija līdz 2013.gada 30.novembrim un no 2014.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 31.martam 80,67 EUR un likumiskos procentus par laika periodu no 2015.gada 1.aprīļa līdz 2016.gada 30.jūnijam 64,85 EUR, kopā 2438,53 EUR;

2) piedzīt no atbildētājas dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, saņemto pakalpojumu izdevumus, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma /adrese/ lietošanu laiku no 2013.gada 1.aprīļa līdz 2016.gada 30.jūnijam 1209,49 EUR, parādu pakalpojumu sniedzējiem SIA "Rīgas Ūdens", AS "Rīgas siltums", iepriekšējā apsaimniekotāja laikā 779,72 EUR, nokavējuma procentus par laiku no 2013.gada 1.jūnija līdz 2013.gada 30.novembrim un no 2014.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 31.martam 95,34 EUR un likumiskos procentus par laiku no 2015.gada 1.aprīļa līdz 2016.gada 30.jūnijam 79,32 EUR, kopā 2163,87 EUR;

3) piedzīt tiesas izdevumus;

4) atzīt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos procentus no piedzītās summas.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājai pieder dzīvokļi Nr.11 un Nr.13, /adrese/. Saskaņā ar 2013.gada 27.februāra dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokolu Nr.1/2013 (turpmāk – kopsapulces protokols), šīs dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu no 2013.gada 1.aprīļa veic prasītāja. Ar kopsapulces protokolu ir noteikta apsaimniekošanas maksa, nepieciešamie izdevumi remontdarbiem. Atbildētāja nav samaksājusi prasītājai dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un saņemto pakalpojumu izdevumus.

Atbildētājai katru mēnesi tiek izrakstīts rēķins par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumiem un saņemtiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašumu lietošanu. Katra mēneša rēķinā tiek norādīts tekošais maksājums un parāds par iepriekšējo periodu, tādējādi regulāri informējot atbildētāju par parāda piedziņu.

Saskaņā ar kopsapulces protokola 2.5.1.punktu un 2.5.2.punktu kopība ir pilnvarojusi personas dzīvokļu īpašnieku vārdā saskaņot pārvaldīšanas līgumu (turpmāk – pārvaldīšanas līgums), kurš būs saistošs visiem dzīvokļu īpašniekiem. Atbildētāja nav apstrīdējusi kopsapulces protokolu, tādēļ tas ir tai saistošs. Prasītāja ir nodrošinājusi atbildētāju ar pakalpojumiem.

Atbildētāja 2014.gada 30.augustā, 2015.gada 16.jūnijā, 2016.gada 14.martā un 2016.gada 29.septembrī iesniegusi rakstveida paskaidrojumus, norādot, ka prasību neatzīst. Paskaidrots, ka kopsapulces lēmums nav atzīstams par dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu Dzīvokļu īpašuma likuma 16.panta trešās daļas izpratnē, jo balsojumā piedalījās personas, kas nav dzīvokļu īpašnieki. Atbildētāja norēķinās ar prasītāju par pakalpojumiem, kas attiecas dzīvokļu lietošanu, t.i. apkuri, atkritumu izvešanu, apsaimniekošanas maksu, autostāvvietu apsaimniekošanu. Neskatoties uz to, ka no prasītāja tika pieprasīti dažu pakalpojumu aprēķini, prasītājs tos nav iesniedzis, tāpēc atbildētājai nav iespēju pārbaudīt izmaksu aprēķināšanas pareizību un tāpēc apmaksa par tiem nav veikta, izņemot apkuri. Pārējos izdevumus atbildētāja neatzīst. Par minētajiem izdevumiem nav pieņemts dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums Dzīvokļa īpašuma likuma 13. un 16.panta izpratnē. Prasītāja ir ignorējusi atbildētājas vairākus paziņojumus par to, ka dzīvokļos zināmā laika periodā neviens nedzīvoja, turpinot aprēķināt maksu par ūdens patēriņu un kanalizāciju, kā arī atkritumu izvešanu. Bez tam, atbildētājas vairāki aicinājumi nosūtīt pārstāvjus lai noņemt skaitītāju datus un veiktu pārrēķinu arī tika ignorēti. Prasītāja nepamatoti iekļāvusi rēķinos

pozīcijas "plānotie nepieciešamie izdevumi ar atšifrējumu uzkrājumu fonds (ēkas fiziskas saglabāšanas izdevumi)". Dzīvokļu īpašnieku lēmums par šādiem maksājumiem netika pieņemts. Minēto maksājumu aprēķinu prasītājs pamatoja ar 2013.gada 27.februāra dzīvokļu īpašnieku lēmumu, kurā dzīvokļu īpašnieki pieņēma lēmumu par uzkrājuma maksu. Līdz ar to prasītāja nepamatoti vēlas iekasēt maksu par plānotiem nepieciešamajiem izdevumiem..

Nokavējuma procentu aprēķināšanu uzskata par nepamatotu un nelikumīgu. Norāda, ka koplīgumā, ko faktiski paraksta pilnvarotas personas, punktu par kavējuma naudu nedrīkst iekļaut, jo šajā jautājumā nav noslēgta savstarpēja vienošanās starp prasītāju un katru dzīvokļa īpašnieku. Līgumā noteiktie soda procenti attiecināmi tikai uz personām, kuras parakstījušas attiecīgo līgumu. Attiecībā uz parāda piedziņu pakalpojumu sniedzējiem SIA "Rīgas ūdens" un AS "Rīgas siltums", kas izveidojies iepriekšējā apsaimniekotāja laikā, neatzīst paskaidrojumos augstāk norādīto iemeslu dēļ.

Prasītāja 2015.gada 4.novembrī iesniegusi atsauksmi par atbildētājas paskaidrojumiem, nepiekrītot paskaidrojumos norādītajiem argumentiem un aprēķiniem.

Atbildētāja /pers. F/ 2015.gada 23.novembrī, ar precizējumu 2015.gada 23.decembrī, cēlusi pretprasību, kur, pamatojoties uz Civillikuma 1., 1402., 1404., 1635., 1656., 1765., 2391.pantu, lūgts atzīt prasītājas rīcību, aprēķinot nokavējuma procentus atbildētājai, par nepamatotu un atzīt par spēkā neesošiem nokavējuma procentus, kurus prasītāja aprēķināja atbildētājai saistībā ar dzīvokļa īpašumu /adrese/ EUR 5959,76 apmērā, un saistībā ar dzīvokļa īpašumu /adrese/ 4067,08 EUR apmērā, bet kopā 10 026,84 EUR apmērā.

Pretprasības pieteikumā norādīts, ka starp atbildētāju un prasītāju nav noslēgts līgums, ar kuru atbildētāja būtu uzņēmusies saistības maksāt prasītājai nokavējuma procentus prasītāja rēķinos norādītā apmērā. Nekustamā īpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums, uz kuru atsaucās prasītāja, nedod prasītājai tiesības aprēķināt atbildētājai nokavējuma procentus 0,5% apmērā no nokavēto maksājumu summas par katru nokavēto dienu. Prasītājas rēķinos minētas dažādas apstrīdamo nokavējuma procentu likmes, proti, dažos rēķinos prasītāja aprēķina nokavējuma procentus 0,3% apmērā, bet dažos rēķinos 0,5% apmērā. Nokavējuma procentu aprēķinu prasītājs pamato ar kopsapulces protokolu un pārvaldīšanas līguma 4.7.punktu. Saskaņā ar normatīvajiem aktiem un Augstākās tiesas spriedumos izteiktiem secinājumiem, ne dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumi, ne pārvaldīšanas līgums nedod prasītājai tiesības noteikt atbildētājai saistības, kuras atbildētāja personīgi nav uzņēmusies.

Prasītāja 2016.gada 5.februārī iesniegusi atsauksmi par pretprasību, norādot, ka to neatzīst un lūdzot to noraidīt. Paskaidrots, ka ar kopsapulces protokolu dzīvokļu īpašnieku kopība pieņēmusi cita starpā tādus lēmumus kā mājas kopīpašuma apsaimniekošanas un pārvaldīšanas tiesību uzdošanu SIA "Latio Namsiamnieks" sākot ar 2013.gada 1.aprīli. Tāpat no protokola 2.5.1.punkta izriet, ka dzīvokļu īpašnieku kopība pilnvaroja /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/, /pers. N/ un /pers. O/ saskaņot ar SIA "Latio Namsaimnieks" slēdzamā mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līguma noteikumus un pārstāvēt mājas īpašniekus līguma izpildē. Atbilstoši protokola 2.5.2.punktam noteikts, ka 2.5.1.punktā minēto pārstāvju saskaņotais dzīvojamās mājas pārvadīšanas līgums ar SIA "Latio Namsaimnieks" ir saistošs visiem dzīvokļu, nedzīvojamo telpu, mākslinieku darbnīcu īpašniekiem un tiek pievienots šim protokolam. Kā izriet no kopsapulces protokola pielikumā pievienotā pārvaldīšanas līguma 4.7.punkta, tad pārvaldniekam ir tiesības aprēķināt un iekasēt no īpašnieka kavējuma maksu 0,5% apmērā no kavēto maksājumu summas par katru nokavēto dienu, ja īpašnieks nav savlaicīgi veicis līgumā paredzētos maksājumus. Nokavējuma procenti 0,3% apmērā aprēķināti kļūdaini, tomēr konkrētā situācija nepasliktina atbildētājas stāvokli, jo prasītāja aprēķinājusi mazākus nokavējuma procentus.

Saskaņā ar Civillikuma 2289.pantu SIA "Latio Namsaimnieks" veicot dzīvojamās mājas /adrese/ pārvaldīšanu, darbojas uz pilnvarojuma pamata dzīvokļu īpašnieku vārdā un noslēgtie līgumi ar pakalpojuma sniedzējiem par siltumenerģijas piegādi, ūdenspiegādi u.c. ir slēgti uz pilnvarojuma pamata un tajā noteiktās saistības attiecas uz ikvienu dzīvokļa īpašnieku, tai skaitā pienākums maksāt nokavējuma procentus, līgumsodus.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 27.februāra spriedumu prasība apmierināta daļēji, piedzenot no /pers. F/ parādu par dzīvokļa īpašumu Nr.11, /adrese/ 2016,42 EUR, kas sastāv no parāda pakalpojumu sniedzējiem SIA "Rīgas ūdens" un SIA "Rīgas Siltums" iepriekšējā apsaimniekotāja laikā 883,72 EUR, par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem 1067,85 EUR, likumiskajiem procentiem par laiku no 2015.gada 1.aprīļa līdz 2015.gada 30.jūnijam 64,85 EUR; par dzīvokļa īpašumu Nr.13, /adrese/ 2016,42 EUR, kas sastāv no parāda pakalpojumu sniedzējiem SIA "Rīgas ūdens" un SIA "Rīgas Siltums" iepriekšējā apsaimniekotāja laikā 562,42 EUR, par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem 1209,49 EUR, likumiskajiem procentiem par laiku no 2015.gada 1.aprīļa līdz 2015.gada 30.jūnijam 79,32 EUR, kopā EUR 3867,65, kā arī tiesāšanās izdevumus 394,15 EUR, kopā 4261,80 EUR. Prasītājai atzītas tiesības saņemt likumiskos 6 % gadā no piedzītās, bet neatmaksātās pamatparāda summas par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildes (izsoles) dienai. Prasība daļā par parāda 558,74 EUR apmērā un kavējuma procentu 176,01 EUR apmērā, kopā 734,75 EUR apmērā piedziņu noraidīta. Apmierināts pretprasība, atzīstot par spēkā neesošiem nokavējuma procentus, kurus prasītāja aprēķināja /pers. F/ saistībā ar dzīvokļa īpašumu Nr.11, /adrese/, 5959,76 EUR apmērā, un saistība ar dzīvokļa īpašumu Nr.13, /adrese/, 4067,08 EUR apmērā, kopā 10026,84 EUR apmērā. No prasītājas par labu /pers. F/ piedzīti tiesāšanās izdevumi 1362,51 EUR apmērā, kas sastāv no valsts nodevas 612,51 EUR un izdevumiem advokāta palīdzības samaksai 750 EUR.

Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta ceturto daļu, judikatūru (Augstākās tiesas Civillietu departaments 2016.gada 20.maija spriedums lietā SKC-144/2016) un ņemot vērā apstākli, ka ne kopsapulces protokols, ne pārvaldīšanas līgums nav apstrīdēts likumā noteiktajā kārtībā, atzīts, ka atbildētājai kā dzīvojamās mājas /adrese/ un Nr.13 īpašniecei, saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta trešo daļu, ir saistošs gan kopsapulces protokols, gan pārvaldīšanas līgums.

Citējot Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu, 13.panta pirmo daļu pirmās instances tiesa atzinusi, ka parāda apmēru apstiprina lietā iesniegtie atbildētājai izrakstītie rēķini un prasītāja pamatoti aprēķinājusi apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu izdevumus atbilstoši kopsapulces protokolam un pārvaldīšanas līgumam.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja nebūtu saņēmusi pakalpojumus prasītāja norādītajā apmērā, kā arī to, ka parādu būtu nomaksājusi, pretēji, no atbildētājas paskaidrojumiem izriet, ka viņa patērē gan ūdeni, gan ūdens uzsildīšanas pakalpojumu, gan karstā ūdens cirkulācijas pakalpojumu, nav strīda, ka atbildētāja arī kā jebkurš iedzīvotājs ir atkritumu radītājs, tomēr maksājumus neveic, tā kā nepiekrīt tam, ka prasītājs aprēķina izdevumus saskaņā ar pārvaldīšanas līgumu.

Saskaņā ar kopsapulces protokola 2.2.2.punktu un pārvaldīšanas līguma 4.1.2.punktu prasītāja pamatoti aprēķinājusi un iekļāvusi rēķinos maksu par nepieciešamajiem izdevumiem remonta darbiem (uzkrājuma maksu).

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo. Tādējādi prasītāja ir pierādījusi savu tiesību pēc prasījuma un no atbildētājas par labu prasītājai piedzīts parāds par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem par dzīvokli /adrese A/ Nr.11 EUR 1067,85 apmērā un Nr.13 EUR 1209,49 apmērā.

Atsaucoties uz Civillikuma 1759.un 1765.pantu, atzīts, ka prasītāja pamatoti par laika periodu no 2015.gada 1.aprīļa līdz 2016.gada 30.jūnijam aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus no parāda par dzīvokli /adrese A/ Nr.11 (parāds EUR 1067,85) EUR 64,85 apmērā, savukārt par

Nr.13 (parāds EUR 1209,49) EUR 79,32 apmērā, kas piedzenami no atbildētājas par labu prasītājai. Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu, prasītājai noteiktas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā.

Prasītāja ar SIA "Rīgas ūdens" 2013.gada 19.jūnijā noslēgusi vienošanos par parāda samaksu kopsummā 511,41 LVL apmērā un ar AS "Rīgas siltums" 2013.gada 19.aprīlī noslēgts līgums par siltumenerģijas piegādi un lietošanu, kurā 2.1. un 2.2.punktā vienojušies par nenokārtoto saistību uz 2013.gada 19.aprīli par laika periodu no 2012.gada novembra līdz 2013.gada martam (ieskaitot) nomaksu kopsummā 15 863,62 LVL apmērā. Citu pierādījumu par dzīvojamās mājas /adrese/ iepriekšējā apsaimniekotāja laikā uzkrātā parāda samaksu AS "Rīgas siltums" un SIA "Rīgas ūdens" nav iesniegti.

Dzīvojamās mājas /adrese/, kopējā iekštelpu platība sastāda 4238 m^2. Tādējādi samaksa par iepriekšējā apsaimniekotāja laikā uzkrātā parāda samaksu SIA "Rīgas ūdens" par 1 m^2 ir 0,12 LVL. Tā kā dzīvokļa Nr.11 platība ir 160,90 m^2, tad atbildētājas parāda daļa, konvertējot, ir 27,48 EUR, dzīvokļa Nr.13 platība ir 102,40 m^2, tad atbildētājas parāda daļa sastāda 17,49 EUR. Savukārt samaksa par iepriekšējā apsaimniekotāja laikā uzkrātā parāda samaksu SIA "Rīgas siltums" par 1 m^2 ir 3,74 LVL. Tā kā dzīvokļa Nr.11 platība ir 160,90 m^2, tad atbildētājas parāda daļa, konvertējot, ir 856,24 EUR, dzīvokļa Nr.13 platība ir 102,40 m^2, tad atbildētājas parāda daļa ir 544,93 EUR. Tādējādi prasība nav pamatota par parāda piedziņu daļā par parādu, kas izveidojies iepriekšējā apsaimniekotāja laikā par dzīvokli Nr.11 EUR 341,44, savukārt par dzīvokli Nr.13 217,30 EUR, kopā 558,74 EUR.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas nokavējuma procentus, kas aprēķināti, pamatojoties uz pārvaldīšanas līguma 4.7.punktu. Atsaucoties uz Civillikuma 1756., 1402., 1404.pantu atzīts, ka atbildētājai pārvaldīšanas līgums ir saistošs saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta trešo daļu, kā arī tajā ietvertie noteikumi par maksājumiem, kas izriet no likuma ,,Dzīvokļa īpašuma likums" 10.panta un 13.panta.

Atsaucoties uz judikatūru, atzīts, ka atbildētājai nevar būt saistošs pārvaldīšanas līgumā iekļautais kavējuma procentu maksājums, tā kā lietā nav strīda par to, ka atbildētāja nav noslēgusi ar prasītāju apsaimniekošanas līgumu, kurā atbildētāja būtu uzņēmusies maksāt nokavējuma procentus par savlaicīgi neveiktiem maksājumiem. Prasītāja nepamatoti aprēķinājusi nokavējuma procentus saskaņā ar pārvaldīšanas līguma 4.7.punktu un prasība šajā daļā par nokavējuma procentu piedziņu EUR 176,01 apmērā nav pamatota un ir noraidāma.

Izvērtējot atbildētājas pretprasību, pirmās instances tiesa atzinusi, ka tā ir pamatota un apmierināma, pamatojoties uz motīviem par nokavējuma procentu noraidīšanu.

Tā kā prasītājam nav pamata aprēķināt nokavējuma procentus saskaņā ar pārvaldīšanas līguma 4.7.punktu, savukārt saskaņā ar Civillikuma 2391.panta noteikumiem nevienam nav tiesības netaisni iedzīvoties otram par ļaunu uz tā rēķina, atzīstami par spēkā neesošiem nokavējuma procenti, kurus prasītāja aprēķinājusi atbildētājai saistībā ar dzīvokļa īpašumu Nr.11, 5959,76 EUR apmērā, un saistībā ar dzīvokļa īpašumu Nr.13 4067,08 EUR apmērā, kopā 10 026,84 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētājas par labu prasītājai, piedzīta valsts nodeva 389,45 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR apmērā, kopā 397,15 EUR. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no prasītājas par labu atbildētājai piedzīta valsts nodeva 612,51 EUR, kā arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punktu un ceturto daļu izdevumi advokāta palīdzības samaksai 750 EUR apmērā, kopā 1362,51 EUR.

Apelācijas sūdzību par minēto spriedumu 2017.gada 3.aprīlī iesniedza atbildētāja /pers. F/, pārsūdzot to prasības apmierinātajā daļā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka:

1. Pārvaldīšanas līgums nav parakstīts no abām pusēm, tomēr tiesa to atzinusi par saistošu. Līguma saskaņošana un parakstīšana nav notikusi, turklāt to nav parakstījusi arī pati prasītāja;
2. Kopsapulces protokolā nav pieņemto lēmumu par komunālo pakalpojumu izdevumu aprēķināšanas kārtību, bet līgums netika noslēgts;
3. Nav gūti pierādījumi, ka atbildētāja saņēma strīdus pakalpojumus, turklāt tādā apmērā, kā norādīts rēķinos.
4. Rēķinos ir nesakritības, nav saprotams, kā secināts, ka atbildētāja saņēma karstā ūdens uzsildīšanas un cirkulācijas pakalpojumu, turklāt atstāts bez ievērības, ka atbildētāja neveic maksu par atkritumu izvešanu laika period, kad dzīvokļi nebija izmantoti.

Apelācijas sūdzību par minēto spriedumu 2017.gada 4.aprīlī iesniedza prasītāja SIA "Latvijas Namsaimnieks", pārsūdzot to daļā, ar kuru apmierināta pretprasība un noraidīta prasība par nokavējuma procentu 176,01 EUR apmērā piedziņu.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka:

1. Pretprasība pārsniedz prasījuma robežas, nav iesniegts apstrīdētās summas aprēķins, pretprasības pieņemšanai nebija pamata;
2. Judikatūra, uz ko atsaukusies pirmās instances tiesa, balstīta uz likumu "Par dzīvokļa īpašumu, kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim, taču šobrīd ir spēkā Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums, kur, atbilstoši 10.panta otrajai daļai, pārvaldīšanas līgums ir sasitošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam;
3. Nokavējuma procentu iekasēšana ļauj segt līgumsodus par kavētiem maksājumiem komunālo pakalpojumu sniedzējiem;
4. Prasītāja, veicot dzīvojamās mājas /adrese/ pārvaldīšanu, darbojas uz pilnvarojuma pamata dzīvokļu īpašnieku vārdā un līgumi ar pakalpojumu sniedzējiem slēgti uz pilnvarojuma pamata, tajo snoteiktās saistības attiecas uz ikvienu dzīvokļu īpašnieku, tai skaitā, pienākums maksāt nokavējuma procentus, līgumsodus.

Atbildētāja 2017.gada 8.jūnijā iesniegusi rakstveida paskaidrojumus par prasītājas apelācijas sūdzību, norādot, ka to neatzīst un uzskata par nepamatotu.

Prasītāja 2017.gada 5.septembrī iesniedza rakstveida paskaidrojumus par atbildētājas apelācijas sūdzību, norādot, ka to neatzīst un uzskata par nepamatotu.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas SIA "Latvijas Namsaimnieks" pilnvarotā pārstāve /pers. E/ uzturēja prasību un prasītājas apelācijas sūdzību, atbildētājas pretprasību un apelācijas sūdzību neatzina atbilstoši prasības pieteikumā, rakstveida paskaidrojumos un prasītājas apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem.

Atbildētājas /pers. F/ pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte Kristīna Korņeva uzturēja atbildētājas pretprasību un apelācijas sūdzību, prasību un prasītājas apelācijas sūdzību neatzina atbilstoši pretprasības pieteikumā, rakstveida paskaidrojumos un atbildētājas apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa.

Pārbaudot lietas materiālus un noklausoties pušu pārstāvju viedokli, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka SIA "Latvijas Namsaimnieks" prasība pret /pers. F/ par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma daļēji, savukārt /pers. F/ pretprasība pret SIA "Latvijas Namsaimnieks" par rīcības atzīšanu par nepamatotu un nokavējuma procentu atzīšanu par spēkā neesošiem ir noraidāma tālāk norādīto apsvērumu dēļ.

Civillietu tiesas kolēģija vadās no Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

No apelācijas sūdzību lūgumu daļas redzams, ka pirmās instances tiesas spriedums daļā, ar kuru noraidīta prasība par parāda 558,74 EUR apmērā piedziņu, nav pārsūdzēts un stājies likumīgā spēkā.

Lai gan no apelācijas sūdzībām redzams, ka pirmās instances tiesas spriedums pārsūdzēts pārējā daļā, proti, par parāda piedziņu 3867,65 EUR apmērā, nokavējuma procentu piedziņu 176,01 EUR apmērā, prasītājas rīcības atzīšanu par nepamatotu un nokavējuma procentu atzīšanu par spēkā neesošiem, kā arī tiesāšanās izdevumiem, apelācijas sūdzībā netiek apstrīdēts pirmās instances tiesas lietā nodibinātais, ka atbildētājai pieder dzīvokļi Nr.11 un Nr./adrese/ un prasītāja sniedz apsaimniekošanas pakalpojumus mājai /adrese/.

Minētie fakti atbilst lietas materiāliem un saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesai tie nav jāpārbauda.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka atbildētājai, neatkarīgi no apstākļa, ka atbildētāja apsaimniekošanas līgumu nav parakstījusi, ir pienākums veikt dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumu, kā arī komunālo pakalpojumu samaksu prasītājai, savukārt prasītājai nav tiesību pieprasīt no atbildētājas apsaimniekošanas līgumā pielīgtos nokavējuma procentus, tādējādi atzīstot prasību par apmierināmu daļēji 3867,65 EUR apmērā un noraidot to daļā par nokavējuma procentu piedziņu 176,01 EUR apmērā.

Apelācijas instances tiesa par pamatotu un pietiekamu atzīst pārsūdzētajā spriedumā ietverto motivāciju šajā daļā, tādējādi Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas viedoklim un vadās no Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas, saskaņā ar ko, *ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.*

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka saskaņā ar 2013.gada 27.februāra dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokolu Nr.1/2013, dzīvojamās mājas /adrese/ pārvaldīšana un apsaimniekošana no 2013.gada 1.aprīļa uzdota veikt prasītājai (1.sējums, lietas lapas Nr.46-50).

Vērtējot atbildētājas apelācijas sūdzībā norādītos iebildumus attiecībā uz to, ka viņa nav parakstījusi apsaimniekošanas līgumu, Civillietu tiesas kolēģija vadās pēc judikatūrā norādītā, ka *tiesiskās attiecības, kas pastāv starp katru atsevišķu dzīvokļa īpašnieku un mājas pārvaldītāju, ietver tikai tos jautājumus, kuri risināmi attiecībā uz katru konkrētu dzīvokli. Tādējādi katram dzīvokļa īpašniekam, kurš saņem labumu no mājas kopējās pārvaldīšanas, ir jāmaksā apsaimniekošanas maksa (pārvaldīšanas izdevumi), kā arī citi izdevumi, kas pat nav atkarīgi no tā, vai pastāv atsevišķi noslēgts līgums starp dzīvokļa īpašnieku un mājas pārvaldītāju (sk. likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantu).* (Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 20.aprīļa spriedums lietā Nr.SKC-154/2011). Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka šāds dzīvokļa īpašnieka pienākums izriet arī Dzīvokļa īpašuma likuma 10. un 13.panta.

Līdz ar to, neraugoties uz to, ka atbildētāja nav noslēgusi individuālu līgumu par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu, atbildētājai šis līgums ir saistošs.

Dzīvokļu īpašnieku tiesisko attiecību regulējums dzīvokļu īpašumos sadalītās mājās no 2011.gada 1.janvāra ir noteikts Dzīvokļa īpašuma likumā. Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta ceturtajā daļā noteiktas dzīvokļa īpašnieka tiesības vērsties tiesā ar pieteikumu atzīt dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu par spēkā neesošu, ja lēmums vai tā pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar Dzīvokļa īpašuma likuma noteikumiem. *Prasību var celt triju mēnešu laikā no dienas, kad attiecīgā persona uzzināja vai tai vajadzēja uzzināt par dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, bet ne vēlāk par gadu no lēmuma pieņemšanas dienas.*

Lietā nav strīda par apstākli, ka atbildētāja dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu par dzīvojamās mājas /adrese/ pārvaldīšanas un apsaimniekošanas uzdošanu veikt prasītājai, nav apstrīdējusi.

Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmajā daļā noteikts, ka *dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.*

Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka *saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.* Arī juridiskajā literatūrā norādīts, ka *likumā var būt nosacīts, ka noteiktos apstākļos, pie noteiktiem faktiem personai rodas konkrēti pienākumi pret citu personu* (Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. Prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga, Mans Īpašums, 17.lpp.).

No minētās tiesību normas, kura regulē pušu tiesiskās attiecības, nepārprotami izriet, ka dzīvokļa īpašnieka pienākums norēķināties par apsaimniekošanas maksu un komunālajiem pakalpojumiem noteikts ar likumu. Savukārt šāds saistību rašanās pamats paredzēts Civillikuma 1402.pantā.

Visbeidzot no atbildētājas veiktajiem maksājumiem prasītājai redzams, ka rēķinos iekļautā pozīcija "apsaimniekošanas izdevumi" no atbildētājas puses tikusi apmaksāta, tādējādi faktiski atzīstot prasītājas pilnvarojumu veikt dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekošanu un pārvaldīšanu (skat., piem.,1.sējums, lietas lapas Nr.87-89; 204-205). Tāpat lietā nav strīda, ka citi mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieki atbilstoši kopsapulces protokolā nolemtajam, pilna apsaimniekošanas līgumu.

Tādējādi par nepamatotu atzīstama arī atbildētājas apelācijas sūdzībā ietvertā norāde uz nepieciešamību piemērot 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumus Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", jo atbilstoši šo noteikumu 2.punktam *noteikumi piemērojami līdz dienai, kamēr dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona ar nodošanas un pieņemšanas aktu pārņem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības un dzīvokļu īpašnieki nav savstarpēji vienojušies par to, kā tiek noteikta katra īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu un tā sniegšanas kārtība.* Ņemot vērā, ka lietā konstatēta pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesību nodošana prasītājai, šo noteikumu piemērošanai nav pamata.

Vērtējot atbildētājas apelācijas sūdzībā ietvertos iebildumus attiecībā uz nesaņemtiem pakalpojumiem, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka lietā nav tikuši iesniegti pierādījumi, ka prasītāja neveiktu nekustamā īpašuma uzturēšanu un apsaimniekošanu vai atbildētājai netiktu sniegti komunālie pakalpojumi, vai, ka atbildētāja nebūtu saņēmusi sniegtos pakalpojumus. Lietas materiālos nav pierādījumu apstāklim, ka atbildētāja būtu vērsusies pie prasītājas ar sūdzībām par to, ka viņai nav nodrošināts kāds no strīdus pakalpojumiem, vai lūgumi ar tādiem atbildētāju nodrošināt. Līdz ar to šādi apelācijas sūdzības argumenti atzīstami par nepierādītiem.

Tāpat par nepamatotiem atzīstami atbildētājas apelācijas sūdzības argumenti attiecībā uz laika periodu, kad atbildētāja nelietoja sev piederošos dzīvokļus, jo atbilstoši judikatūrā norādītajam *gadījumā, kad dzīvokļa īpašnieks savā īpašumā nedzīvo kādu subjektīvu apsvērumu dēļ (..) viņam bez šaubām jāpilda likumā vai līgumā, ja tāds noslēgts, noteiktais pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas izdevumus. Respektīvi, apstāklis, ka dzīvokļa īpašnieks nelieto savu īpašumu, pats par sevi nevar būt tiesisks pamats viņa atbrīvošanai no likumā noteiktā pienākuma izpildes* (Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 15.novembra spriedums lietā Nr.SKC-8/2016).

Lai gan atbildētājas apelācijas sūdzībā pamatoti norādīts, ka 2015.gada 23.marta rēķinā attiecībā uz dzīvokli Nr.11 nav iekļautas pozīcijas "karstais ūdens" un "karstā ūdens uzsildīšana" (1.sējums, lietas lapas Nr.151; 154), Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atsevišķu pozīciju neiekļaušana atbildētājai izrakstītajos rēķinos ir prasītājas subjektīva rīcība, kas turklāt nepasliktina parādnieces stāvokli, jo līdz ar to atbildētājai samazinās prasītājas labā veicamais maksājums.

Tādējādi, kā to pamatoti norādījusi pirmās instances tiesa, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenams parāds par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem par dzīvokli Nr.11 1067,85 EUR apmērā un par dzīvokli Nr.13 - 1209,49 EUR apmērā, kā arī likumiskie nokavējuma procenti attiecīgi 64,85 EUR un 79,32 EUR apmērā atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, prasītājai atzīstot tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā. Tā kā atbildētāja apelācijas sūdzībā nav izvirzījusi pretenzijas attiecībā par iepriekšējā apsaimniekotāja periodā uzkrājušos parādu proporcionāli atbildētājas dzīvokļu platībai (883,72 EUR par dzīvokli Nr.11 un 562,42 EUR par dzīvokli Nr.13), atzīstot pirmās instances tiesas spriedumā norādīto argumentāciju par pamatotu, apelācijas instances tiesa atzīst par apmierinātu prasību arī šajā daļā.

Vērtējot prasītājas apelācijas sūdzību, Civillietu tiesas kolēģija vadās pēc Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojumā "Tiesu prakse civillietās, kas izriet no dzīvojamo māju pārvaldīšanas tiesiskajām attiecībām" (2016.gada septembris) norādītā, ka *Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2013.gada 6.decembra spriedumā lietā Nr. SKC-457/2013 atkārto agrāk norādīto, ka uz dzīvokļa īpašnieku, kurš nav noslēdzis apsaimniekošanas līgumu ar ēkas apsaimniekotāju – dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību un nav arī šīs sabiedrības biedrs, nav attiecināmas sankcijas, kuras par sabiedrības lēmumu nepildīšanu uzņēmušies tās biedri vai citi dzīvokļu saimnieki. Apsaimniekošanas jēdziens nav tulkojams plaši, ka tas aptver tiesības noteikt līgumsodu vai <u>paaugstinātus</u> salīdzinājumā ar likumiskajiem (6 % gadā) <u>nokavējuma procentus</u>*. Pēc analoģijas minētais attiecināms ne tikai uz dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību, kā tas nostiprinājies arī tiesu praksē. Tādējādi secināms, ka kasācijas instances tiesa, arī mainoties normatīvajam regulējumam, neatkāpjas no viedokļa par sankciju piemērošanu pret personām, kas nav apsaimniekošanas līguma dalībnieks.

Turklāt Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka arī Dzīvokļa īpašuma likumā nokavējuma procentu maksāšana tieši nav noteikta. Minētā normatīvā akta 10.pants noteic dzīvokļa īpašnieka pienākumus, pirmās daļas 8.punktā noteicot pienākumu *pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus*. Tomēr, kā jau norādīts, persona, kas ar apsaimniekotāju nav noslēgusi apsaimniekošanas līgumu nevar tikt pakļauta sankcijām, kuras par sabiedrības lēmumu nepildīšanu uzņēmušās personas, kas šādu līgumu noslēgušas.

Bez tam, arī no pašas prasītājas sagatavotajamiem rēķiniem redzams, ka sākot no 2015.gada maija pozīciju "nokavējuma procenti -0,5%" prasītāja rēķinos aizstājusi ar pozīciju "likumiskie procenti – 6% gadā" (1.sējums, lietas lapas Nr.219-222; 223-227; 2.sējums, lietas lapas Nr.51-54; 55-58; 89-94; 95-100).

Līdz ar to par nepamatotu atzīstami prasītājas apelācijas sūdzībā norādītie iebildumi, ka prasītājai ir tiesības pieprasīt no atbildētājas nokavējuma procentus 0,5% apmērā no parāda, kas pielīgti apsaimniekošanas līgumā.

Tāpat par nepamatotiem Civillietu tiesas kolēģija atzīst prasītājas apelācijas sūdzībā ietvertos iebildumus attiecībā pret lietā celto pretprasību sakarā ar to, ka tā prasītājas ieskatā pārsniedz prasījuma robežas. Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka Civilprocesa likuma 136.pants, kas noteic pretprasības celšanu, nenoteic pretprasības robežas. Proti, likumdevējs nav padarījis atkarīgu pretprasības prasījumu periodu vai apmēru ar prasības robežām.

Arī judikatūrā norādīts, ka *Civilprocesa likuma 136.panta otrajā daļā noteikts, ka pretprasību ceļ atbilstoši prasības celšanas vispārīgajiem noteikumiem, no kā secināms, ka pretprasība faktiski ne ar ko neatšķiras no prasības, izņemot to, ka tai jāatbilst Civilprocesa likuma 136.panta trešajā daļā noteiktajam un ka tā izskatāma vienā procesā ar sākotnējo prasību. Citus ierobežojumus attiecībā uz pretprasību Civilprocesa likuma normas neparedz. Procesuāli nianse ir tikai tā, ka pretprasībā sākotnējās prasības atbildētājs kļūst par prasītāju (pretprasītāju), bet prasītājs - par atbildētāju* (Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 31.oktobra spriedums lietā Nr.SKC-2768).

Tāpat pretēji prasītājas apelācijas sūdzībā norādītajam pretprasības atsevišķi trūkumi nevar kalpot par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai. Civilprocesa likuma 427.pantā izsmeļoši uzskaitīti gadījumi, kad pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams un lieta nosūtāma jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā, tā pirmajā daļā tie norādīti sekojoši: *tiesa lietu izskatījusi nelikumīgā sastāvā; tiesa lietu izskatījusi, pārkāpjot procesuālo tiesību normas, kas nosaka pienākumu paziņot lietas dalībniekiem par tiesas sēdes laiku un vietu; pārkāptas procesuālo tiesību normas par tiesvedības valodu; tiesas spriedums piešķir tiesības vai uzliek pienākumus personai, kura nav pieaicināta lietā kā lietas dalībnieks; lietā nav tiesas sēdes protokola vai pilna tiesas sprieduma.*

Vienlaikus Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pretprasība par rīcības atzīšanu par nepamatotu un nokavējuma procentu atzīšanu par spēkā neesošiem ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 192.pantu, *tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas*.

Civilprocesa likuma 128.pantā ir noteiktas prasības, kas izvirzītas prasības pieteikuma saturam, tā otrās daļas 3.punktā nosakot, ka prasības pieteikumā norādāms prasības priekšmets, bet 7.punktā nosakot, ka ir norādāmi prasītāja prasījumi.

Kā redzams no pretprasības precizējuma, tās lūgumu daļā pieteikts prasījumi "atzīt prasītājas rīcību, aprēķinot nokavējuma procentus atbildētājai, par nepamatotu; atzīt par spēkā neesošiem nokavējuma procentus, kurus prasītāja aprēķināja atbildētājai saistībā ar dzīvokļa īpašumu /adrese/, 5959,75 EUR apmērā un saistībā ar dzīvokļa īpašumu /adrese/ 4067,08 EUR apmērā; piedzīt no prasītājas par labu atbildētājai visus tiesāšanās izdevumus" (2.sējums, lietas lapa Nr.35).

Prasījums ir tas, par ko prasītājs lūdz tiesu taisīt spriedumu. Tiesai ar spriedumu jānodibina noteiktība strīdu tiesiskajās attiecībās, jānosaka pušu savstarpējās tiesības un pienākumi, jānovērš personas subjektīvo tiesību un ar likumu aizsargāto interešu aizskārumi un pārkāpumi. Tāpēc tiesas spriedumam jābūt konkrētam un skaidri definētam. Spriedumā konkrēti un skaidri jānorāda, kas par labu prasītājam tiek piespriests (manta vai nauda), kādas viņa tiesības tiek atzītas, kādi pienākumi tiek uzlikti atbildētājam (Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs Prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā – Rīga. Tiesu namu aģentūra, 2006., 216., 273.lpp.).

Līdz ar to prasītājam prasības pieteikuma lūgumu daļā ir jānorāda precīzi prasījumi, kas noformulēti atbilstoši likumam, lai tiesa varētu izspriest celto prasību. Vienlaikus tiesas spriedumam ir jābūt izpildāmam.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pretprasības prasījums par rīcības atzīšanu par nepamatotu faktiski vērsts uz to, lai atzītu, ka prasītājai nav šādu tiesību un attiecīgi novērstu šādas rīcības sekas – nokavējuma procentu iekļaušanu rēķinos. Šāds tiesai izteiktais prasījums ir bezpriekšmetisks un nerada tiesiskās sekas. Savukārt prasījums "atzīt par spēkā neesošiem nokavējuma procentus, ko aprēķinājusi prasītāja" pretprasības apmierināšanas gadījumā nav izpildāms un ir nekorekts, jo procentus pašus par sevi nevar atzīt par spēkā neesošiem. Tādējādi faktiski atbildētāja ar celto pretprasību vēlas apstiprinājumu, ka viņa nav parādā prasītājai nokavējuma procentus, savukārt atzīt par spēkā neesošām konkrētu rēķinu pozīcijas, kas satur nokavējuma procentus, pretprasībā nav lūgts. Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka tiesai nav tiesības pēc savas iniciatīvas formulēt vai grozīt pretprasītājas pieteiktos prasījumus, jo šādas tiesības ietilpst tikai pretprasītājas ekskluzīvā kompetencē.

Tādējādi atbildētājas celtā pretprasība tādā redakcijā, kādā tā izteikta, Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā pēc būtības vērtējama kā paskaidrojumi vai iebildumi pret sākotnējo prasību, jo tā faktiski satur lūgumu noraidīt sākotnējo prasību, nevis kādu patstāvīgu prasījumu, kuru apmierinot, rastos tiesiskas sekas un spriedumu būtu iespējams izpildīt. Turklāt tā ir nekonkrēta, neatspoguļo aprēķinu un laika periodu, par kādu prasījumi pieteikti, kas neatbilst Civilprocesa likuma 128.panta otrās daļas 4.punktam, ka prasības pieteikumā norādāma *prasības summa ja prasība novērtējama naudas izteiksmē, kā arī piedzenamās vai apstrīdamās summas aprēķins.*

Vērtējot pretprasībā pieteiktos prasījumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas pretprasība formāli atbilst Civilprocesa likuma 136.pantā noteiktajiem kritērijiem par pretprasības iesniegšanu, taču prasījums – atzīt par nepamatotu procentu aprēķināšanu un atzīt par nepamatotiem nokavējuma procentus – faktiski nav uzskatāmi par atsevišķiem prasījumiem Civilprocesa likuma izpratnē. Tādējādi atbildētājas celtā pretprasība pēc būtības vērtējama kā paskaidrojumi vai iebildumi pret sākotnējo prasību, savukārt pirmās instances tiesai nebija pamat lietā pieņemt tādu pretprasību, kas neatbilst Civilprocesa likuma 136.panta otrās daļas noteikumiem.

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģijai ir pamats atzīt, ka pirmās instances tiesa, apmierinot prasību daļēji, lietas apstākļus ir novērtējusi vispusīgi un objektīvi, taisījusi likumīgu un pamatotu spriedumu, savukārt nepamatoti pieņēmusi un apmierinājusi pretprasību redakcijā, kāda tā celta.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu *pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam - proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta*.

Prasītāja ceļot un precizējot prasību, samaksājusi valsts nodevu 501,08 EUR un 39,97 EUR apmērā (1.sējums, lietas lapas Nr.9; 125), pie apelācijas sūdzības iesniegšanas – 618,14 EUR (3.sējums, lietas lapa Nr.18), kopā 1159,19 EUR (201,08+39,97+618,14). Tāpat prasītāja samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (1.sējums, lietas lapa Nr.10).

Prasība tiek apmierināta daļēji par kopējo summu 3867,65 EUR, tas ir, 84,04% apmērā no kopējās prasības summas 4602,40 EUR. Tādējādi par labu prasītājai piedzenamās valsts nodevas apmērs proporcionāli prasības apmierinātajai daļai sastāda 974,18 EUR (84,04% no 1159,19 EUR) un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu apmērs proporcionāli prasības apmierinātajai daļai sastāda 3,95 EUR (84,04% no 4,70 EUR). Tādējādi no atbildētājas par labu prasītājam piedzenami prasītājam radušies tiesas izdevumi 978,13 EUR (974,18+3,95).

Atbildētāja samaksājusi valsts nodevu kopā 1073,10 EUR (2.sējums, lietas lapa Nr.31; 36, 3.sējums, lietas lapa Nr.22). Ņemot vērā, ka prasība tiek noraidīta 15,96 % (100%-84,04%) apmērā, no prasītājas par labu atbildētājai piedzenamās valsts nodevas apmērs proporcionāli prasības noraidītajai daļai sastāda 171,27 EUR (15,96% no 1073,10 EUR).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta otrajai daļai *ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji*. Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pēc analoģijas minētais attiecināms arī uz pretprasību.

Ņemot vērā, ka pretprasība noraidīta pilnā apmērā, atbildētājai radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai 750,00 EUR apmērā (2.sējums, lietas lapas Nr.184-186), nav atlīdzināmi.

Pirmās instances tiesā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi kopā 19,69 EUR (1.sējums, lietas lapa Nr.2; 2.sējums, lietas lapa Nr.2), savukārt apelācijas instances tiesā – 3,78 EUR (3.sējums, lietas lapa Nr.2), tātad kopā 23,47 EUR (19,69+3,78).

Prasītāja pie prasības celšanas samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR apmērā, tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 18,77 EUR (23,47-4,70) apmērā piedzenami no atbildētājas par labu valstij.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam pusēm nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par naudas summu piedziņu.

Saskaņā ar iepriekš minēto un vadoties no Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434., 440.panta, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

SIA "Latvijas Namsaimnieks" prasību pret /pers. F/ par parāda piedziņu **apmierināt daļēji**.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Latvijas Namsaimnieks", reģistrācijas numurs 40003261579, parādu par dzīvokļa īpašumu Nr.11, /adrese/, 2016,42 EUR (divi tūkstoši sešpadsmit *euro* un 42 centi), kas sastāv no parāda iepriekšējā apsaimniekotāja laikā 883,72 EUR (astoņi simti astoņdesmit trīs *euro* un 72 centi), parāda par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem 1067,85 EUR (viens tūkstotis sešdesmit septiņi *euro* un 85 centi), likumiskajiem procentiem par laiku no 2015.gada 1.aprīļa līdz 2015.gada 30.jūnijam 64,85 EUR (sešdesmit četri *euro* un 85 centi); parādu par dzīvokļa īpašumu Nr.13, /adrese/, 1851,23 EUR (viens tūkstoti astoņi simti piecdesmit viens *euro* un 23 centi), kas sastāv no parāda iepriekšējā apsaimniekotāja laikā 562,42 EUR (pieci simti sešdesmit divi *euro* un 42 centi), parāda par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem 1209,49 EUR (viens tūkstotis divi simti deviņi *euro* un 49 centi), likumiskajiem procentiem par laiku no 2015.gada 1.aprīļa līdz 2015.gada 30.jūnijam 79,32 EUR (septiņdesmit deviņi *euro* un 32 centi); kopā **EUR 3867,65** (trīs tūkstoši astoņi simti sešdesmit septiņi *euro* un 65 centi), samaksu veicot SIA "Latvijas Namsaimnieks", reģistrācijas numurs 40003261579, norēķinu kontā Nr.LV16UNLA0050016382893, AS "SEB banka".

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Latvijas Namsaimnieks", reģistrācijas numurs 40003261579, tiesas izdevumus – valsts nodevu 974,18 EUR (deviņi simti septiņdesmit četri *euro* un 18 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,95 EUR (trīs *euro* un 95 centi), kopā 978,13 (deviņi simti septiņdesmit astoņi euro un 13 centi), samaksu veicot SIA "Latvijas Namsaimnieks", reģistrācijas numurs 40003261579, norēķinu kontā Nr.LV16UNLA0050016382893, AS "SEB banka".

Atzīt SIA "Latvijas Namsaimnieks", reģistrācijas numurs 40003261579, tiesības saņemt likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no piedzītās, bet neatmaksātās pamatparāda summas par laiku sprieduma izpildes (izsoles noslēguma) dienai.

SIA "Latio Namsaimnieks" prasību pret /pers. F/ daļā par nokavējuma procentu 176,01 EUR (viens simts septiņdesmit seši *euro* un 01 cents) apmērā piedziņu **noraidīt**.

Piedzīt no SIA "Latio Namsaimnieks", reģistrācijas numurs 40003261579, par labu /pers. F/, personas kods /personas kods/, valsts nodevu 171,27 EUR (viens simts septiņdesmit viens *euro* un 27 centi).

/pers. F/ pretprasību pret SIA "Latvijas Namsaimnieks" par rīcības atzīšanu par nepamatotu un nokavējuma procentu atzīšanu par spēkā neesošiem **noraidīt.**

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 18,77 euro (astoņpadsmit

euro un 77 centi), kas iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: civillieta Nr.C30446914.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par naudas summu piedziņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, iesniedzot Rīgas apgabaltiesā to samaksu apliecinošu dokumentu.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2018.gada 28.februārī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (personiskais paraksts) S.Buivide
Tiesneses (personiskais paraksts) L.Pliča
(personiskais paraksts) Dz.Zvaigznekalna-Žagare